

שבועת הדיינין פרק ששי שבועות

מסורת הש"ס

(א) לנקטת מח. (ב) כדביתיה
מ"י הגירסא א"ר יהודה
א"ש וצמ"ח אחר שמואל.
(ג) כחבורות שו: פ"ט.
(ד) ולעיל ג: כחבורות קח.
(ה) לקטן מה: שפח גג.
וש"ג. (ו) לנקטת מה: חילין
עם. (ז) ז"ק לה: ב"מ ה.
ולעיל ג: (ח) ב"מ ד: ולעיל
לח: (ט) ופ"ה הי"ד.
(י) ויבכחמיה ארטי פ"ט.
(יא) וישיב לעיל כחבורת לח:
(ל) וג"ז שייך שם.

תורה אור השלם

1. לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: דברים יט טו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא שטו וכו'
ונמלא מחיבו שבועה
הקד"ד: (ב) תוס' ד"ה ור"ג
מחייב וכו' בטוען חבירו
עשורה כדי שמן כל"ל
והיכוח כדי יין נמחק:

גליון הש"ס

נמלא זמנו חמים
ושקורים. פי' רשעים נ"כ
דף מד פי"ב ד"ה מין א':

מוסף רש"י

[illegible]

שבעה דשאל מחנתימן שזה קמתי: **טריסום**. מעה קטנה: דינר
סכך **טריסום** **סודרין** **וירוסוס**. אז או קמתי: דינר **מטבעוס**.
נשטענדיג **במטבע** **זורה** ולא טענו משקל **זה** **הודה** **לוי** **מטבע** **ואע"פ**
הטענה **היה** **לכולה** **מטבע** **ניטור**: **דיקא**
מיו **כף**. **אלמה** **עממא** **הכל** **מטבע** **מחש** **דכל**.
מטבע **חד** **הוא** **דיוקא** **קמתי**: **ורב**.
דינע **למחר** **זה** **קמתי** **הכי** **מחש**
סיפא **דקאמרי** **שהכל** **מין** **מטבע** **אחד**
הוא **כל** **מטבעות** **השניות** **כאן** **דין** **אחד**
א"א **ההטעה** **שכתי** **זה** **כדי**
א"א **ירושלמי** **יורה** **דמי**

ב"שטענען בדינע מיט
דפדוטה בכלל מטבע
שהכל מין מטבע אחת
אחת ורבי אלעזר לוי
מתיר רישא נמי כשש
מיפא דוקא דכהני
אחא

ש' לי בידך אין לך בידי אלס דינר
סכס חייב. ופי' דינר אזוב היינו
נזכרו וטעמא משום דהכל מין מטבע
אזוב וחס ליה ממין הטענה. ויזכור
שיעמא לרר הוא המדאטקטריק
יפירוש וזב אזוב מכלל דמתי' דמן

אין לך בידי אלא סלם קמח זה קמח וסבב
 חסר מעה פמור אמר ר' חייא רבי לרסוק
 שמואל לא שנו אלא
 לזה: אבל מענת מלוק
 אפילו לא טענו אלא

ההטוען מפרש: וכן יזכור קאמר אלף
ה"ק הטוען דינר וזכ סתם דמסתמא
הזכור אלף והלה אומר אין לך
דינר אלף דינר כסף דהיינו נמי דינר
שטבע וישה הרחל ממין הטענה
י"ח: חסר משה פטור. אלף

^א יצאנו מן הארץ ונבטלנו מן העולם הזה ונעלה אל אלהינו. ^ב חייב אמר לו רבי יצחק מבבל דפליג עליה ^ג מישתא הוה שחי ליה ^ד ראמי משתא הוה לימא מסייע ליה ^ה ביונייט פסח רבנן

בשעור פסוק ודבר
דמענו חמין והודה
ושעורין והודה לו בא
הדין דאפ" חמין ויש
דקמפלגי בחמין להורו
טענו כלים וקרקעור

בקרקות בקרעות

וחתן להא מילתא: ור"ג מחייב. דלא צעי הודאה ממין הטענה:
הודה

ומנ"ל הא דהא לר"ג חייב בדמי שעורין דאי לאו הכי אין כאן הוד
לא פליגי אלא אם חייב שבועה על החטין דלמר בעי שבועה ול
ליה לרצה בר נתן לשון פטור דפטור לגמרי א"נ אע"ג ד

דמחייב צעווען מחזיר וס'דריי יין ודריי שמן וקאמאר ליה א
ישיש בלשון הזה לשון קנקנים ושהטא לר"ג אפי' אין בלשון הזה
ל'ל לדרדיה נח ופקא מיה אס' עשרה דריי שמן ואמר ליה
אלה הדימי נח בקנקנים מיה בלשון הזה לשון קנקנים: **לחוד**

מ.

עין משפט
גר מצוה

לד א ב מ"י פ"ג מהל'
טוען הלכה ח ע"י
מ"מ] כמנ עשין זה טור
ז"ע ח"מ שם פ"ג פ"ט:
לד א ב מ"י שם הלכה ו
טוענ"ע שם פ"ק ד:
לד ד מ"י שם ופ"א שם
הל"א כמנ שם טור
ז"ע ח"מ שם ל"ח ע"א:
א הכנה וק"י פ"ו ע"א:
לד ה מ"י פ"ג מהלכות
טוען הל"א כמנ שם
טוענ"ע ח"מ שם פ"ח
ט"י:

רבינו חננאל

[illegible]

במועצו בד"ר פאכבער. פ' בקווערטס טעג צומטע זורה
ולא טעג משקל וזה הורה לו מטעם ואש"פ זה כסף
זזה נחושא ממין הטענה היא דכולו מטעם מינה וקשה דלעיל
דף (טז:) גבי שמי כסף יש לו ירך אין לך דבר אלף פרוטה ממק"י
לשאר; דמטור כדדי חזק דמה שטענו לא

נר זהב לי בידך אין
סוף ומריסות ופונדיון
יין ממבט [אחת] הן
הכי חייב אלא אי
באמר רבי אלעזר

חייב במטבעות פחם צ'קס
טובים הם ועוד דקלמר לא קמיל
דפיוסם בכלל מטבע אחת משמע
לדון חידוש אלא מפרוטק דקמי
האלא באר מטבעות ניו יורק
גדול דחשיב ממני טענה ועוד דלפי
עצמם גדול ועד קטן חשיב הם שטענו

לא הודה לו כפרק השואל (ב"מ דף ק) וממרה גדולה וממרה קטנה אומרים נמי לקמן (דף מה.) דמה שעשו נח הורה לו אע"פ שזרעו שוה ועוד לשון בדינר מטבעות לא משמע בדינר טבעי ועוד בדקמון

הרוב סלע לי בידך
חסר בר' כסף חייב
נחמנו ב' יצחק אמר
שענת מלוה והוראת
והעזרת עד אחד
בפרוטזה חייב מאי

עד אחד באיש לכל
עין ולכל חמאת הוא
לשבועה ותניא יכל
אבותו ממונ עד אחד
כז נחמן אמר שמואל
יורה לו באחד מהו

לומר דסלקא דעתך דבני תשיב
דינר זהב שהיה גדולה לא תשיב
הודעה פרטית:
אבל במעטת מלוא והעדרת עד
אחד ב' ו"ח" דבשלי
הכחב (מקומו פו: ושם) אמרין דלין
שבצונו על פתיב שבצור תרעונו
למנו חסון והודה לו
למנו חסון והודה לו

אם כשדעתה על אחד הלחם משיק
עד אחד להודיע במזלם ים לומר
דשחולל דהכא לעטמיה דמחייב לעיל
דכפית פרוטה דיין דמשחט
אפרוטה עוקמיה קרל דלכל
לשנועה דפרוטה אלל דקרקעות לא

כפר בכלים פטור משמחת דמחצבע בשום מקום וכל
זה צ"ל דלית הלכתא כותיה דשמואל
הורה כיון דתליא בזהאי דלעיל דלעיל לית הלכתא
בזמיה דמתי ר' חיאי לטויעיה לרב ועוד דרב פסא דה"ל בתראה
סבירא ליה כרב לקמן בשמעתין¹;
ובל מקום ששנים מחייבין אותו ממן מחייב שבעת. לאו
דוקא דרב אורב במיתר אחד מחייבין²;

וְהוֹדִיעָה לוֹ בְּשָׁעוֹתָיו שְׂמוֹרָה. בְּכֹפֶר הַמִּנִּיחַ (ב"ק דף לה: ושם)
מְסִיק רַבָּה בַּר נָתַן לְפָטוֹר אֶף מִדְּמֵי שְׂעוֹרִין וְתִימָה

ה כלל ואם כן מנ"ל דלרבנן פטור ופליגי אף בדמי שעורין דלמא
בעי הודאה ממין הטענה ולמר לא בעי ליה כו' ושמא משמע
פטור מדמי שעורין אף לר"ג אפ"ה חשיב ליה הודאה:

עצ כחיו דר"ג. דכחו עדיף למיתלא דרננן הו חמ דפטור:
 ודודן אלן אלן חמ חייב גס בקנקנים צהודאלח ולא מני לממור
 בקנקנים חייב דלפיו צטוענו חטים והודה לו כשעורים מחייב
 שמן להדימ בקנקנים וניי חמשה אית לך חמשה ית לך חמסו
 קאמר ר"ג. רואה אני את דברי דאמון ורבנן דאמון

סוד